

sermo contra Pelagium
Cserca ms (year 1453)

tue inuisibili. Totum q̄ in nobis sanū
non erat. descendit medicus curator
cor poris & anime. quia saluator corpo-
ris & anime. Si uero medicus illi possit
curare quod non traiecit de his
medicamentis & herbis quibz non tra-
uerunt. Si q̄ medicus homo curat
de deo. quia non uoluit deus curare de
suo. Curat aut medicus mortem
curat deus in eternū uicturū. Et hoc
ipm quod mori pro nobis uoluit me-
dicus non fuit. Magna illa mira-
culi est scilicet medici nri. curare nos cum
uoluisset non de narchito suo. sed de
sanguine suo. Multo magis inquit ne
uoluerit. Vn. In sanguine ipsius. ne
in uisceribus nris. non in meritis nris.
sed in sanguine ipsius. sicut erimus
abire p̄ ipsū. non p̄ nos. sed p̄ ipm.
Constituit nos ad crucem. pro suis
sanguine uoluit. morti ad herere.
maius. qui sibi heret. morti heret. Vn.
non est in mortuo. Quod de se pre-
sumit mortuus. Mori potuit de suo
reuiuiscere de suo non potest. Pecca-
re p̄ nos ipol. & potuimus & possumus
p̄ nos aliqui potuimus. Spes nra non
habet nisi in deo. Ad illum gemamus
in illo presumimus. Quod ad nos
p̄tinere uoluntate conuenit. ut oro
ne mereamur. Hec q̄ cū ita sint
scilicet aptus dicam uob. quia quod
occultum non est. Hec sim quida
nouum latente. & occulte late q̄
serpentem. quātu. potuimus donec
ip̄a cū p̄ter silentio tolerauimus.
errorem ipm semp conuictimus cor-
rigentur homines uera tacebimus.
Nihil esse melius nihil optabilius
q̄ ut illi audientes qui scdm ecclie
antiquissimū fundamentū a nobis
p̄uocarentur timentes predicare et
retes suos & in silentio hinc uentur.
queri ad eū qui sonat om̄s inuocam
tes nomen suū. Hoc dū legimus.
Nam ora huiusmodi ip̄erant & nō
nulla scriptimus & in multis lege-

rum iam erat. & tū illoz omnia
circa quos sc̄ptis seramus nondū nob
innotuam plura erant. Fuit hie
aliqui cor. & nō nulli cor. de quo
magis dū cōtra. sicut
quidem. Nam hie qui hie
errore corripit. nō plurimum
rogauerunt ut. circa ipm errorem
& hie uideremus. Nūc uero audiu-
mus eundem ipm qui p̄ncip. et
auctor huius p̄ncip. dogmatis. et
erant in orientali p̄tibz p̄stis
ep̄alibz. absolutum. & canoniam
pronuntiam. Propter ea que illi ob-
iuncta sunt negauit sua esse. & q̄
p̄nt doctrinam alij p̄tere uide-
bantur. non sentire se negauit sed
& anathematizauit. q̄ste. quidem
ad nos nondū puenit. Verū tū
quia solent ei tam seruo dei familia-
ritate scribere. ut ipse nobis p̄iore. uo-
cā filius mat̄ p̄t̄ orolius qui nobis ad
est & hispania seruis dei. usq̄ ad ori-
entem cū litteris meis. scripsi p̄eude
ad eundem pelagium non cū notant hie
meū sed exhortant audire a p̄t̄o cū
mandauit. Verū aut p̄t̄e locū ipm ubi
ille erat. iam illius p̄dicantibus &
fuerū dissensionibz p̄uocatis. Inuē
uenit inde retulit ad me l̄ras sancti.
multūq̄ pro nobis promerito etatis
& l̄netatis & eruditionis uenerandi
p̄t̄i huiusmodi omnibz notis. Hic aut
p̄t̄e huiusmodi iam q̄tra illū etiam
liberū arbitriū scripserat qui & nob
allatus est. Ille uero sicut dixi q̄stis
eccliastris absolutus est. q̄stis q̄stis
dei quam uidebatur negare & copu-
gnare disputationibz suis. Postea in-
uēte p̄ntol dicit uenit inde ad nos a-
uis nō diaconus palatinus quā fili
uysomensis agnoscit multa & ipsius
nomen plures p̄t̄ p̄nt est. Ad dōt̄ m̄.
diaconus stat. audit me. iste n. arabit
mibi ipm pelagij quēda breuē libellū
que illi obiectantur nō p̄ p̄ntol
sed ab eo t̄m & ap̄olicam detractione

et?